

kaugelt lähedal kosmos

tahe liikuda nii suur
kuid jalad ja käed on tuimad
silmad vajuvad kinni
aju kärssab ülemõtlemisest
süda valutab unistuste täitmise
edasi lükkamisest
mu hing tahab lennata
mu süda tahab rahu
mu laiskus soovib mugavust
mõtlesin nii kaua
et lennupiletid said läbi müüdud
mis mul nüüd üle jääb
kasvatada tiivad
lennata kodus
jäädes mugavustsooni
lennata metsas puude vahel
laadides oma energiat
või hoopis muutuda raketiks
korraldada ise endale üks reis
merkuurile
veenusele
või hoopis kuule
alustaks lähimast
iga korraga lendaks aina kõrgemale
kellelt küll abi küsida
või küsiks seekord endalt
mina ju suudan
end nutma või naerma ajada
vedeleda voodis
tundide kaupa
klammerdada end nelja seina vahele
vaadates iga minuti tagant kella
kirjutades järgmiseks päevaks plaane üles
mille tühjad kastikesed jäävad mind igatsema
aga liigutada
miks ma ikka veel pole suutnud end püsti ajada
silmad avada
tanksaapad jalga panna
oskusi täis seljakoti selga panna
ja retkele minna
võib olla on asi teede mitmekesisuses
või olen lihtsalt tähtkujult kaksikud
nii palju erinevaid suundi
kardan pikki ja raskeid teid
mida süda ihkab
valida teiste poolt soovitatud teid

mida süda vihkab
pole ka just õige
alahinnata oma võimeid
valida hoopis lühike ja kerge tee
mida järgides ei saavuta
arengut
ega kogemust
kuid siis jääb mu astronaudi karjäär
ookeanisse hulpima
alati on võimalik kasutada päästevesti
kuid äkki ma ei märka
kuidas kõik mu unistused võivad sekundiga põhja vajuda
vestist
ega päästerõngast
pole enam mingit kasu
pimedust valgustav kuu
on nii lähedal
eiran kuuvalgust päikesepirillidega
vaatamata sellele
et see pole päike
kardan saada kõrvetust
hullemal juhul ka põletust
eks kuul on ka omad probleemid
ajutine hapnikupuudus
millega pean ära harjuma
mediteerides
rahustades oma mõtteid
lohutades ennast
suurendades afirmatsioonidega
eneseusku
tekitades illusioone
mis muutuvad lõpuks reaalsuseks
sest ma olen ju väärt
elu
tähti
kosmost

Victoria Požidajeva 12.H
Läänemaa Ühisgümnaasium
Juhendaja Tiina Brock